

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τῆς ἀρρώστιας τὸ λιοπύρι
μέσ' στὴ χώρα ἦρθε νὰ σπείρη
τὸ χαμό, τὴ συμφορὰ,
Δέσποινα Κυρά!

Κράχτρα καὶ στὸν ἥλιο ἡ χώρα
καὶ στὴ νύχτα, νεκροφόρα
βουβὴ τῶρα καρτερᾷ,
Δέσποινα Κυρά!

Τῆς ἀρρώστιας τὴν τρεμούλα
χτύπα τη, ἡ ζωὴ βρουσοῦλα
κρούσταλλα νὰ ρέη νερά,
Δέσποινα Κυρά!

Τὰ ἐλέη σου πρωτοβρόγια
στάξε ὀλόδροσα στὴ φτώχεια,
νὰ μὴ ρεῦη ἔτσι σκληρά,
Δέσποινα Κυρά!

Ἦρθες. Κράταες μέσ' στὰ χέρια
γιὰ λουλούδια σὲ πανέρια
τὴν υἰγεία καὶ τὴ χαρὰ,
Δέσποινα Κυρά!

Χυτὴ μέσ' ἀπὸ τ' ἀστέρια,
τ' ἅγια ἀντίδωρα τὰ χέρια
τ' ἄπλωνες κι αὐτὰ ἱλαρά,
Δέσποινα Κυρά!

Πρὶν νὰ φτερωθοῦν, ἀκέρια,
νὰ φιλήσω σου τὰ χέρια,
στήσου, ἀνάερα, λαμπερά,
Δέσποινα Κυρά!

Νὰ γροικῆσω πάλι δός μου
τὶς φωνές λογιῆς τοῦ κόσμου,
στή γωνιά, στήν ἀγορά,
Δέσποινα Κυρά!

Ὅλων τὶς ζωοῦλες δός μας
νὰ χαροῦμε, ὡς πρῶτα, ἔμπρός μας
γλυκιές, μ' ὄλα τὰ πικρά,
Δέσποινα Κυρά!

Γιάτρεψε, λευκὴ ἀρμονία,
τοῦ σπιτιοῦ τὴν ἀγωνία,
τ' ἄμφιμ τ' ἄσπρα σου ἱερά,
Δέσποινα Κυρά!

Γύρω σου ἄλλαξε κι ὁ ἀέρας,
θεῖος χορεύει μας αἰθέρας
μέσα στ' ἄῦλα του φτερά,
Δέσποινα Κυρά!

Κι ἂν θνητῆς τοῦ κάκου ἐπῆρες
τὴ θωριά, οἱ στιγμές, οἱ μοῖρες
ξωτικά μπροστά σου ἰσχύρα,
Δέσποινα Κυρά!

Μέσα μου καὶ μέσ' στή χώρα,
χαρά, ὑγεία, φῶς, καρποφόρα
κ' ἡ ὥρα ἐσὲ πὺν καρτερᾶ,
Δέσποινα Κυρά!